

PROGRAM ZAJĘĆ TEATRALNO – RECYTATORSKICH.

**Opracowany przez G. Dębowską – Pięte
i M. Orzechowską w celu wdrożenia do realizacji
w Zespole Szkół Mechaniczno – Samochodowych w Zabrze**

Spis treści :

1.Cele programu zajęć pozalekcyjnych	str. 2
2.Cele szczegółowe.	str. 2
3.Metody i formy pracy.	str. 3
4.Treści programowe zajęć pozalekcyjnych.	str. 3

1.CELE PROGRAMU ZAJĘĆ POZALEKCYJNYCH.

Program zajęć teatralno – recytatorskich powstał w celu prowadzenia zajęć Pozalekcyjnych dla młodzieży pragnącej rozwijać swoje zainteresowania literaturą piękną, malarstwem, grafiką lub teatrem i pragnącej zmierzyć się z prezentacją utworów na scenie, Przed szerszą publicznością.

Celem tych zajęć jest :

- rozwijanie refleksyjnej postawy wobec kultury,
- kształtowanie właściwego odbioru dzieła teatralnego i poezji,
- rozwijanie osobistych zainteresowań ,
- rozszerzanie wiedzy o literaturze i sztuce,
- kształtowanie umiejętności twórczego działania
- rozwijanie umiejętności efektywnego współdziałania w zespole,
- kształcenie kultury żywego słowa.

2.CELE SZCZEGÓLOWE.

Uczeń potrafi :

- wyodrębnić w spektaklu teatralnym podstawowe elementy jego struktury i porównać je z dramatem,
- rozpoznać i rozpoznać i artykułować różne intencje wypowiedzi,
- posługiwać się językiem jako narzędziem wykorzystywanym w celach kreowania roli i wyrażania ekspresji,
- oceniać dramat jako narzędzie jako narzędzie wykazania ekspresji, osobowości twórczej i kształcenia osobowości odbiorcy,
- umiejętnie posługiwać się wiedzą dotyczącą brzmieniowej warstwy języka oraz czynnikami prozodycznymi,
- umiejętnie posługiwać się mową ciała w procesie kształtowania wypowiedzi artystycznej – gestów, mimiki, ruchu,
- odróżniać spontaniczne i osobiste przeżycia wywołane odbiorem dzieła od ponadindywidualnych, utrwalonych w tradycji i krytyce kodów odbioru,
- stosować zasady kultury żywego słowa,
- recytować z pamięci wybrane teksty poetyckie, fragmenty prozy i dramatów,
- stosować podstawowe pojęcia i terminy związane z teatrem,
- korzystać z dokumentacji audio- video i innych technik gromadzenia informacji.

3.METODY I FORMY PRACY.

Do realizacji założonych celów będą stosowane następujące metody :

- uczestnictwo w spektaklach,
- praca z tekstem,
- dyskusja,
- drama,
- happening,
- inscenizacje,
- ilustrowanie tekstu,
- czytanie z podziałem na role,
- prezentacje.

CZAS PRACY : 2 godziny w miesiącu.

4.TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ POZALEKCYJNYCH.

Zadanie	Formy realizacji	Osiągnięcia
Mój kontakt z naturą	<ul style="list-style-type: none">- wprowadzenie nauczyciela o celach, metodach i formach pracy- wykład na temat kultury jako całości dorobku cywilizacji urozmaicony prezentacją reprodukcji malarskich, nagrań muzycznych, itd.,-praca w grupach – ćwiczenia czytania sztuki i odkrywania dla siebie nowych możliwości kontaktu ze sztuką (prezentacja przez pary uczniów swoich tekstów i myśli do przygotowanych reprodukcji obrazów, ilustracji, do wybranych utworów poetyckich i kompozycji muzycznych),-odtworzenie z płyty	<ul style="list-style-type: none">- rozpoznaje podstawowe wyróżniki kodu różnych dziedzin sztuki w zakresie niezbędnym dla ich odbioru ,– dostrzega korespondowanie sztuki,- posiada umiejętność odczytywania znaków kultury,- wyraża własne emocje zainspirowane dziełem sztuki.

	<p>fragmentów baletu „Harnasie” K. Szymanowskiego, rozmowa o wzajemnym przenikaniu się sztuk : muzyki, tańca i środków scenicznych i plastycznych,</p> <p>- przygotowanie etiud za pomocą światła, ciemności, dźwięku i ciszy (nagrania, dźwięki naturalne, własne kompozycje) wybranych tematów,</p> <p>-dyskusja o zainteresowaniach kulturalnych uczniów ; prezentacja własnej twórczości (prac plastycznych, wierszy, wykonań muzycznych, poezji śpiewanej itd.).</p>	
<p>Sztuka recytacji- podstawy wygłaszania tekstów poetyckich</p>	<p>- wykład o podstawach wygłaszania utworu ,</p> <p>-ćwiczenia poprawnej recytacji : wyraźne czytanie,</p> <p>- ćwiczenia w wymowie samogłosek, spółgłosek, techniki czytania, z stosowaniem oddechu, interpretacja głosowa znaków modulacyjnych, frazowanie tekstu , akcentowanie na wybranych tekstach, praca w grupach, zaznaczanie znaków graficznych – konkurs na najlepiej wygłoszony wiersz.</p>	<p>-zna podstawy recytacji i mechanizmy artykulacji, akcentowania, emisji głosu, intonacji i modulacji oraz potrafi je stosować.</p>
<p>Czy można polubić poezję czyli o wyzwaniu wyobraźni</p>	<p>- ćwiczenia w dostrzeganiu i określaniu tego co znane lecz z innej perspektywy na przykład świat widziany przez dziurkę od klucza, z tarasu, z mostu, z ławki w parku itd.</p> <p>- prezentacja uczniowskich etiud słownych, wizualno-</p>	<p>- potrafi formułować sądy i odczucia dotyczące procesu twórczego,</p> <p>-potrafi wyrazić swoje emocje, wrażenia, odczucia.</p>

	<p>dźwiękowych, plastycznych tego co ich zdziwiło, - odczytywanie wierszy poetów, których tematem jest proces twórczy („ Ars poetica” L. Staffa, „ Sitowie ” J. Tuwima, „ Radość pisania” W. Szymborskiej),</p> <p>-dyskusja o prawach rządzących procesem twórczym oraz różnicach w wiedzy poznawczej i doświadczałnej.</p>	
Interpretacja w recytacji	<p>- analiza krytycznoliteracka wybranego przez uczniów tekstu lirycznego z kilku zaproponowanych do ćwiczeń - doskonalenie plastycznej interpretacji wierszy w grupach i zgadywanie, który wiersz ilustruje dany obraz, uzasadnienie propozycji młodzieży, wyjaśnienie autora interpretacji, -świadome zastosowanie środków ekspresji właściwych głosowi : natężenia, barwy głosu, akcentowanie pauzy wierszowej oraz rytmika wersów i ich zapis graficzny aby wyrazić emocje, wrażenia, odczucia związane z tekstem, - konkurs na najlepszą recytację wiersza.</p>	<p>- zna problemy żywego słowa jako narzędzia oddziaływania i ekspresji, - potrafi zinterpretować wiersz i za pomocą znaków graficznych przygotować tekst do recytacji, - wyrażać ekspresję za pomocą odpowiednich środków .</p>
Wybór repertuaru i opracowanie utworów na szkolny konkurs recytatorski- przygotowanie prozodyczne wybranych fragmentów	<p>- prezentacja wybranych przez uczniów fragmentów prozy i utworów poetyckich, - interpretacja utworów, znaczenie znaków graficznych, recytacja wybranych wierszy z</p>	<p>- potrafi zastosować w interpretacji znajomość zasad recytacji.</p>

	<p>zastosowaniem poznanych środków ekspresji (artykulacja, akcenty, frazowanie, modulacja głosu),</p> <p>- wyłonienie najlepszych recytatorów na szkolny konkurs w formie konkursu.</p>	
Poeta inaczej widzi świat	<p>- rozmowa o procesie twórczym w sztuce,</p> <p>- próba określenia przez uczniów na podstawie wybranych przykładów innego sposobu postrzegania świata przez artystę,</p> <p>- recytacja wierszy Gałczyńskiego, Białoszewskiego, Szymborskiej, dostrzeganie odmiennych emocji, stylistyki, wyobraźni, filozofii artystów, a wspólne – to proces twórczy,</p> <p>- realizacje twórcze uczniów związane z ich zainteresowaniami i z literackim ukierunkowaniem na formy dramy, inscenizacji, happeningu,</p> <p>- rozmowa o problemach, które wyłoniły się w trakcie ich procesu twórczego i porównanie tych, które dostrzegli na przykładach literackich.</p>	- potrafi określić problemy artysty w procesie twórczym.
Tworzymy scenariusz widowiska poetyckiego	<p>- praca w grupach nad przygotowaniem scenariusza montażu słowno – muzycznego :</p> <p>„Żeby Polska była Polską”,</p> <p>- wyznaczenie uczniom zadań – wybór reżysera, tworzywa słownego, odpowiedzialnych za kompozycję całości, dekorację, kostiumy,</p>	<p>- potrafi korzystać z różnych źródeł,</p> <p>- dobrać teksty zgodnie z koncepcją i tematem widowiska,</p> <p>- stosując się do zasady poprawnej recytacji wygłosić wiersz na pamięć .</p>

	<p>nagrania akustyczne, piosenki z płyt, rekwizyty, - skomponowanie z wybranych tekstów literackich montażu- poezja Baczyńskiego, Słomińskiego, Wierzyńskiego, Miłosza, Herberta; piosenek J .Pietrzaka, E., Demarczyk i Zespołu Wojska Polskiego oraz komentarzy historycznych, wzbogaconych tworzywem pozasłownym, muzyka, rekwizytami, nagraniami akustycznymi, światłem, - wprowadzenie narratora, który wiązał luźne tworzywo poszczególnych punktów montażu oraz klamry kompozycyjnej – piosenka w wykonaniu J. Pietrzaka.</p>	
<p>Podstawy ekspresji sceniczej</p>	<p>- ćwiczenia mimiczne : losowanie kartek z poleceniem odegrania stanów psychicznych i uczuć za pomocą mimiki ; złość , zaskoczenie, radość, przygnębienie, melancholia, zawód , rozbawienie, spokój i odgadywanie przez grupę wyrażonych stanów emocjonalnych, -ćwiczenia pantomimiczne , odegranie scen w kawiarni, gdy chcesz zwrócić uwagę kelnerowi, że zamówienie jest niewłaściwe, scena w szkole : gdy próbujesz usprawiedliwić się nauczycielowi, że jesteś nieprzygotowany do zajęć ; w czasie wakacji, gdy próbujesz ostrzec kolegów przed niebezpieczeństwami.</p>	<p>- potrafi wyrażać ekspresję za pomocą mimiki.</p>

<p>Teatr świata w inscenizacji scenicznej</p>	<ul style="list-style-type: none"> - wykład na temat teatru świata, -interpretacja wierszy przygotowanych przez uczniów - szkicowanie map poetyckich w grupach i wybór utworów zgodnie z koncepcją inscenizacji. 	<ul style="list-style-type: none"> - zna funkcję motywu - potrafi wyrażać swoje odczucia, - potrafi współtworzyć widowisko poetyckie.
<p>Mówienie Białoszewskiego</p>	<ul style="list-style-type: none"> - relacje uczniów o twórczości Białoszewskiego, prezentacje wierszy poety, -kolaż na podstawie „Karuzeli z madonnami”, zestawienie tekstu wiersza z opisem kolażu – dyskusja, interpretacja wiersza, - wyodrębnienie mniejszych części znaczeniowych zawartych w słowach (elementów semantycznych), próba recytacji z uwzględnieniem słów oddających ruch z zastosowaniem odpowiednich gestów , - przedstawienie wiersza „O obrotach rzeczy ” z zastosowaniem rekwizytów, oddanie ruchu, rytmu; recytacja przez jednego ucznia, - poprawna recytacja wiersza „ Rozprawa o stolikowych baranach ” i próba opisu rzeczywistości poznanymi środkami artystycznymi na przykład rejestracja odgłosów, sytuacji dnia codziennego lub przedmiotu codziennego użytku. 	<ul style="list-style-type: none"> - potrafi interpretować, recytować wiersze poety i wyzwolić w sobie wyobraźnię poetycką, - potrafi dostrzec sens dosłowny i metaforyczny utworu.

Teatr regionalny z bliska	<ul style="list-style-type: none"> - wycieczka do Teatru Nowego w Zabrze, zwiedzanie budynku teatru, - spotkanie z aktorami i reżyserem , objaśnienie uczniom niektórych zagadnień koniecznych w świadomym doborze spektaklu teatralnego (twórcy teatru , środki wyrazu sztuki teatralnej, przestrzeń teatru, etapy pracy nad tekstem, rolę i spektaklem oraz relacje widz – aktor), - dyskusja na temat roli teatru w rozwijaniu świadomego i krytycznego odbioru kultury. 	<ul style="list-style-type: none"> - zdobywa podstawową wiedzę z zakresu edukacji teatralnej, - zdobył podstawową wiedzę teatrolologiczną , - uświadomił sobie funkcjonowanie teatru .
Tworzywa i znaki teatru- scenografia	<ul style="list-style-type: none"> - wykład o funkcji scenografii dawnej i we współczesnym teatrze , - zaprezentowanie przez uczniów koncepcji scenograficznych do aktu II „Wesela”, - ilustrowanie przez plastyków pomysłów scenograficznych do przedstawienia szkolnego , -dyskusja o pomysłach uczniów zaaranżowania scenografii umożliwiających współczesność działań scenicznych na przykład pomost prowadzący w głąb widowni skąd wypowiadają kwestie bohaterowie, usytuowanie aktorów między widzami i w przejściu otaczającym widownię, pracownia artysty usytuowana na proscenium, w której pojawiają się osoby dramatu, - opracowanie przez uczniów przestrzeni scenicznej z uwzględnieniem skrótu, umowności, 	<ul style="list-style-type: none"> - potrafi wykazać funkcję scenografii teatralnej i jej roli w teatrze, - postrzega tworzywo teatralne w dziełach sztuki i otaczającej rzeczywistości.

	<p>wielofunkcyjność scenografii i rekwizytów do „Monachomachii” (scena bitwy w realiach klasy),</p> <p>- pomysły uczniów do wykorzystania do widowisk ławek, szkolnej tablicy, kosza ;</p> <p>umowność kostiumów, która pozwala na przechodzenie od postaci prywatnej do postaci utworu,</p> <p>- zagranie fragmentu „Monachomachii ” z wykorzystaniem oryginalnego tekstu.</p>	
Twórcza analiza postaci	<p>- wypowiedzi uczniów o znanych z ekranu i teatru współczesnych aktorach ,</p> <p>-wykład na temat roli aktora w procesie twórczym i koncepcji budowania roli,</p> <p>-wybór przez uczniów fragmentu „ Ślubów panińskich ” do analizy twórczej postaci,</p> <p>- praca w grupach ;</p> <p>odczytanie fragmentów, wybór postaci, analiza warstwy semantycznej tekstu, propozycje koncepcji postaci , zastosowanie środków ekspresji odpowiednich do koncepcji odczytania postaci (brzmienie i modulacja głosu, jego ton, rozłożenie akcentów),</p> <p>-próby sceniczne wybranego fragmentu,</p> <p>- obejrzenie fragmentu nagrania „Ślubów panińskich ” w reżyserii A. Łapińskiego.</p>	<p>- potrafi dokonać analizy postaci i przedstawić własną koncepcję.</p>
Rekwizyt teatralny	<p>- wprowadzenie nauczyciela o prozie Brunona Schulza,</p> <p>- wybranie fragmentów „Sklepów cynamonowych ” do inscenizacji i interpretacja</p>	<p>- posiadał umiejętność odczytywania zawartej w rekwizycie metafory, nadawania przedmiotom nowych znaczeń.</p>

	<p>„ Ulicy krokodyli ”, - wybór koncepcji inscenizacyjnej, przydział ról, wybór projektów scenografii i rekwizytów teatralnych,- - dyskusja na temat nicości nowoczesności w prozie B. Schulza i umowności, wielofunkcyjności, metaforyczności rekwizytów.</p>	
Światło i kolor	<p>- wprowadzenie nauczyciela o roli światła i koloru i jak operowano światłem w teatrze w różnych epokach jako tworzywem widowiska.</p>	<p>- dostrzega znaczenie światła i koloru w ich różnych funkcjach jako rekwizyt, element scenografii, - oświetlanie i przenoszenie nastroju.</p>
Muzyka i taniec	<p>- znacząca funkcja muzyki w teatrze, wkomponowanie ruchu, tańca w całość przedstawienia potraktowane jako integralnej jego części, -odtworzenie z kaset finałowych scen „Wesela ” S. Wyspiańskiego i „Tanga” S. Mrożka i odczytanie przez uczniów roli tańca i związku motywu z ideą utworu, - praca w grupach nad prezentacją sceniczną z włączeniem ruchu, muzyki, tańca wybranych utworów : „Fortepian Szopena ” Norwida, „Lilie” A. Mickiewicza , sceny finałowej „Szewców ” S.I. Witkiewicza, - projekty uczniów i ich uzasadnienie.</p>	<p>- potrafi określić, nazwać i odczytać funkcje ruchu, muzyki, tańca, -potrafi samodzielnie operować tworzywem teatralnym.</p>
Aktor i widz	<p>-praca w grupach nad zaaranżowaniem kilku scenek humorystycznych z życia szkoły w formie</p>	<p>- potrafi określić relacje aktor – widz.</p>

	<p>metaplanu z zastosowaniem formalnych chwytów angażujących publiczność ,</p> <ul style="list-style-type: none"> - podział grupy na aktorów i publiczność , odegranie scenek angażujących publiczność, - dyskusja o pomysłach uczniów włączenia chwytów zacierających granice widz – aktor. 	
Reżyser a inscenizator	<ul style="list-style-type: none"> -wprowadzenie nauczyciela na temat : dramat a spektakl teatralny, rola reżysera-inscenizatora, - obejrzenie fragmentu „Dziadów ” cz. III w reżyserii J. Englerta , - dyskusja na temat estetyki obejrzanego widowiska, relacji spektakl a pierwowzór literacki, koncepcji inscenizacyjnej, idei, wskazanie scen o największym ładunku emocjonalnym, sposobie konkretyzacji świata nadmysłowego, relacji między dziełem J. Englerta a czasem dzisiejszym, - obejrzenie fragmentu „Dziadów” cz. III w reżyserii K .Swinarskiego i J. Dejmka,- dyskusja na temat różnych koncepcji inscenizacyjnych i kierunku odczytania zamysłu reżysera, - próba oceny i wartościowania telewizyjnej inscenizacji dramatu i jej związek z tradycją literacką - próby inscenizacji jednego fragmentu „Wielkiej Improwizacji ”i teatralizacja najciekawszego pomysłu, - zgadywanie koncepcji 	<ul style="list-style-type: none"> - umiejętność odczytania koncepcji inscenizatora, - wyzwolenie kreatywności uczniów.

	inscenizacyjnej przez uczniów.	
Scenariusz dramaturgiczny	<ul style="list-style-type: none"> -zglobianie tajników warsztatowych zaproponowanej formy scenariusza lub scenopisu na podstawie „ Skapca” Moliera - etap wstępny : odnalezienie związku tekstu z ówczesną rzeczywistością , samodzielny wybór najciekawszego fragmentu do inscenizacji, - wybór reżysera odpowiedzialnego a powierzenie ról, wybór rekwizytów, zaplanowanie przestrzeni scenicznej itd. - scenariusz widowiska z uwzględnieniem realiów klasy oraz skromnych rekwizytów i kostiumów, -praca nad scenariuszem z życia szkoły 	<ul style="list-style-type: none"> -potrafi w sposób twórczy zrealizować pomysł odczytania dzieła, - potrafi opracować scenariusz.
Klasyka humoru Molierowskiego na scenie krakowskiej	<ul style="list-style-type: none"> - spotkanie z uczniami, rozmowa o komedii molierowskiej, utworach znanych młodzieży, - obejrzenie spektaklu „Chory z urojenia” - ocena atrakcyjnej fabuły komedii i sarkastycznego humoru molierowskiego, - dostrzeżenie aktualnych tematów w komedii – samotności, paradoksów życia, pychy i próżności , - ocena scenografii, kostiumów, gry aktorów, - próba odpowiedzi na pytanie, co nas śmieszy w komediach Moliera. 	<ul style="list-style-type: none"> - potrafi wskazać cechy komedii molierowskiej, - umie ocenić spektakl.
Ku inscenizacji	<ul style="list-style-type: none"> - przygotowanie przez uczniów informacji o komedii „Śluby panińskie”, wybranie scen 	<ul style="list-style-type: none"> - rozwija wyobraźnię teatralną , -potrafi odczytać dramat i nadać mu kształt sceniczny.

	<p>do inscenizacji,</p> <ul style="list-style-type: none"> - opracowanie projektów inscenizacyjnych wybranej przez grupę jednej sceny, - zaprezentowanie scenicznego kształtu sceny w nowym uczniowskim odczytaniu, - dyskusja o projektach uczniów i wybór jednego do realizacji, 	
Ekspresja uczuć	<ul style="list-style-type: none"> - komponowanie scenariusza na temat : „ Kim jest człowiek przełomu wieków” w oparciu o przygotowane przez uczniów teksty, - wypisanie na planszach skojarzeń związanych z tematem, -pomysły uczniów na włączenie publiczności do tworzenia kształtu widowiska: środki akustyczne, animowana plastyka, gra świateł z reflektorów lub latarek kierowanych przez uczniów na widowni, żywe rzeźby, - praca nad przygotowaniem dramaturgicznej całości. 	<ul style="list-style-type: none"> -potrafi stosować środki teatralne w celu uzyskania ekspresji spektaklu, - zna zasady rozłożenia napięć dramaturgicznych.
Groteskowy świat na scenie	<ul style="list-style-type: none"> - dyskusja na temat wykładni filozofii zawartej w dramacie Durrenmatta w „ Wizycie starszej pani ” oraz motywów groteski dostrzeżonych w utworze : postaci błazna, przekształcanie ludzi w manekiny, automaty, -uświadomienie uczniom koncepcji, które mają zagrać, - wybór reżysera, aktorów, scenografa, - wybór scen i konwencji ich prezentacji -prezentacje komedii dell' arte opartej na 	<ul style="list-style-type: none"> - zdobywa umiejętność improwizacji w konwencji comedii dell ' arte.

	<p>improwizowanych dialogach : scena narady, w której uczniowie w maskach utożsamiają się z mieszkańcami miasteczka, - dyskusja na temat inscenizacji dramatów, kondycji człowieka.</p>	
Teatr bez dramatu	<p>- wykład na temat teatru poezji i teatru poetyckiego, teatru lalkowego, różnych form pantomimy, teatru plastycznego i współczesnych poszukiwań nowego języka scenicznego, -dyskusja uczniów o własnych doświadczeniach z teatrem ulicznym, z formami wyrazu odpowiadającymi współczesności m.in. strukturą happeningu w prowadzeniu akcji, dowolnym konstruowaniem przedstawienia, możliwością różnych interpretacji, - obejrzenie fragmentów spektaklu „ Umarła klasa ” w reżyserii T. Kantora, - przygotowanie przez uczniów segmentów etiud w formie dramy na temat historii cywilizacji w perspektywie mitycznej, - wybór koncepcji realizacji przedstawienia : od zaślubin Uranosa i Gai, poprzez powstanie świata, Boże Narodzenie w Betlejem, reakcję Herolda po przemianę Betlejem w kataklizm współczesnych czasów, - koncepcja scenografii – obraz Goi, -dyskusja o możliwościach teatru współczesnego – realizacja całości widowiska.</p>	<p>- zna odmiany teatru współczesnego, - zna uniwersalne znaczenie mitów, - potrafi wykreować segmenty widowiska.</p>

<p>Nie ufajmy krytykom czyli sztuka oceniania</p>	<p>- rozmowa o roli krytyki i recenzji, -podział uczniów na grupy i przydzielenie im zadań : I grupa ocenia spektakl w reżyserii T. Kantora „Umarła klasa” z perspektywy widza, II grupa pracuje nad wywiadem z reżyserem, który odpowiada na pytania dziennikarzy po premierze, - odczytanie recenzji, dyskusja i ocena prac uczniowskich.</p>	<p>- zna recenzję, - potrafi samodzielnie ocenić spektakl .</p>
<p>Świat na opak czyli kabaret</p>	<p>- specyfika form kabaretowych, rozmowa o kabarecie z okresu międzywojennego i współczesnym, -przygotowanie trzech przedstawień kabaretowych : I scenariusz - wybór tekstów z „Teatryku Zielona Geś ” K.I. Gałczyńskiego, koncepcji przedstawienia , ułożenie scenariusza, - wybór reżysera , aktorów, scenografa, - prezentacja zmontowanego widowiska i scenografii, kurtyny jako tła akcji i w swej właściwej funkcji, scenerii elementów scenografii z rzeczy przyniesionych z domu (technika kolażu), rekwizytów i kostiumów zakładanych na oczach publiczności. II scenariusz - opracowanie „ numerów ” do scenariusza zainspirowanego teatrykiem „ Zielona Geś ” K. I. Gałczyńskiego,</p>	<p>-zna język, jakim posługuje się kabaret, - potrafi dokonać trawestacji utworu.</p>

	<p>którego tematem było satyryczne widzenie spraw ucznia od strony nauczyciela i młodzieży,</p> <ul style="list-style-type: none"> - wybór tekstów i koncepcji spektaklu (metoda kolażu), wprowadzenie postaci literackiej łączącej części spektaklu i zastosowanie klamry kompozycyjnej, dobór muzyki i rekwizytów , kompozycja całości, próby sceniczne. <p>III grupa</p> <ul style="list-style-type: none"> - trawestacja utworu „Dziady ” cz. II, v są sytuacje szkolne, wybór koncepcji, scenografii, aktorów , odpowiedzialnych za muzykę i światło, kostiumy, rekwizyty, - kompozycja całości, próby sceniczne, odtwarzanie spektaklu. 	
<p>Swoistość teatru telewizji</p>	<ul style="list-style-type: none"> - obejrzenie fragmentu „Dziadów ” cz. III w reżyserii J. Englerta i tego samego fragmentu w reżyserii K. Swinarskiego, -porównanie estetyki teatru telewizyjnego z teatrem żywego planu dla uwydatnienia różnic i analogii, -ocena fragmentu inscenizacji w reżyserii J. Englerta („ Wielka Improwizacja ”, scena opętania Konrada) i zastosowanie w teatrze telewizyjnym nowoczesnych środków wyrazu utrwalonych przez reklamę i wideoklip oraz możliwości i siłę telewizji, - dyskusja o tradycyjnym spektaklu i współczesnym. 	<ul style="list-style-type: none"> - potrafi wskazać cechy teatru telewizji, - potrafi swobodnie wypowiadać się i prezentować swoje stanowisko na temat prezentowanego spektaklu.

<p>Teatr w systemie innych sztuk</p>	<ul style="list-style-type: none"> - rozmowa o oddziaływaniu sztuki teatralnej na inne gałęzie sztuki – muzykę , operę , plastykę, prezentacja uczniów fragmentów dzieł, w których dostrzegli inspirację sztuką teatralną, -przeczytanie fragmentu „Wesela” S. Wyspiańskiego (scena finałowa) i prezentacja własnych sądów interpretacyjnych chocholego tańca, - obejrzenie reprodukcji obrazu Jacka Malczewskiego „Melancholia ” i oceny uczniów dotyczące sensu malarskiej wizji artysty, - inscenizacja przez jedną grupę uczniów finałowego tańca z „Wesela ” oraz „rzeźb ” do obrazu J. Malczewskiego, - dyskusja o wzajemnym przenikaniu sztuk i co z tego wynika dla odbiorców. 	<ul style="list-style-type: none"> - potrafi wskazać funkcje kulturotwórcze teatru, ocenić wpływ teatru na inne sztuki i innych sztuk na teatr.
---	---	--